

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 17.000

Letna inozemstvo » 25.000

Letna inozemstvo, USA dol. 30

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXIII. - Štev. 28 (1661)

Gorica - četrtek, 9. julija 1981 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Po duhovnikih...

Po duhovnikih hrepene danes množice vseh tistih vernikov, ki se zavedajo poraznega položaja v tem oziru, saj iz vseh delov sveta prihajajo tožbe o pomanjkanju duhovnikov; zlasti občutno je to v posameznih deželah, med katere spada tudi naša.

Mašniška posvečenja in nove maše so vedno redkejša ali jih sploh ni. Kjer pa so, je znamenje, da ima tisto ljudstvo junake. Ne junake v nastopih zoper zlo, niti v organizacijskem smislu ali v diplomatskem razgovoru z ljudmi, s katerimi pridejo v stik; še manj na polju učenosti, da si jo mora imeti vsak duhovnik v obilni meri, da zmore odgovarjati na razna zamotana vprašanja, ki mu jih po satanskem navdihu nastavlja farizejsko usmerjeni ljudje. Učen mora biti, da zna modro svetovati, osvetliti dvome, tudi grajati, ko je potrebno ter moralno dvigati in tolažiti tiste, ki obupujejo, zakaj duhovnik je v službi Kralja, ki ni od tega sveta! Tistega, ki je vstal od mrtvih in bo prišel soditi žive in mrtve in njegovemu kraljestvu ne bo konca.

Zares! Junak je tisti, ki se odloči za poklic, o katerem nam Jezus pravi: »Ako vas svet sovraži, vedite, da je mene sovražil prej ko vas. Ko bi bili od sveta, bi svet svoje ljubili; ker pa niste od sveta, ampak sem vas jaz od sveta odbral, zato vas svet sovraži« (Jan 15, 18-19).

ZIVI ZGLED OB KRISTUSOVEM VZORU

Kardinal Gregorij Barbarigo, katerega god smo praznovali 17. junija, je kot škof v Padovi pisal svojim duhovnikom: »Vaši župljani nimajo druge knjige, da bi se iz nje učili kakor vaš živ zgled.« Tako je sam ravnal in njegova prva dolžnost je bila, da ljudem s posredovanjem duhovnikov odpira oči, da bi spoznali, kako velik in dober je Bog. Ko mu je na duhovski konferenci neki župnik potožil o slabih navadah med farani, mu je mirno odgovoril: »Pravijo, da ima riba duh po glavi. Če boste vi storili svojo dolžnost, jo bodo tudi ljudje. Dokler nisva tega napravila midva — škof in župnik — se ne smeva pritoževati.«

Isti škof je štiri dni pred smrtjo, na zdravniškovo priporočilo, da mora počivati, ponovil besede sv. Karla Boromejskega: »Škof mora umreti iz utrujenosti ob naporih za Cerkev.«

In predvsem v tem so duhovniki junaki! V novembru bo minilo deset let, kar nas je zapustil duhovnik Jakob Ukmar, velikan po duhu in junak po življenju. On je rad ponavljal rek: »Po duhovnikih vera gor — po duhovnikih vera dol!«

Če je v dobi njegovega dolgega življenja veljal ta rek, ali je danes, ko se cerkve praznuje, izgubil veljavo?

GOSPOD KLIČE VČERAJ IN DANES

»Molite za poklice! Molite! Molite!«

Znamo, ali ne znamo moliti, da bi vsaj katerega izprosil od Boga? Zakaj samo tisti, katerega Gospod pokliče, bo pravi duhovnik. Spominjam se besed pok. msgr. Brumata (ne vem ali je govoril o sebi ali o kakem sobratu): »Klic je bil tako močan, da bi šel z bosimi nogami po ostrini nožev do cilja.« In pok. dekan Zagar je povedal o sebi: »Malo pred posvečenjem me je zgrabil tak strah pred veliko odgovornostjo poklica, da sem šel k ravnatelju ter mu povedal, da izstopam. Dal mi je nekaj dni odloga za premislek. Ker sem v svojem sklepu vztrajal, me je brez prigovarjanja pustil, da sem odšel. Čez tri dni sem se vrnil: »Gospod ravnatelj, prosim, sprejmite me nazaj! Še mimo cerkve si ne upam, tako močan je Gospodov klic.« - »Sin, vedel sem, da se vrneš.«

Ali danes Gospod ne kliče več tako tako glasno? Ali se poklicani ravna po besedah sv. pisma, ki pravi: »Zamašili so si ušesa in si oči zatisnili, da ne bi morda z očmi videli in z ušesi slišali in s srcem umeli...«

Ali je pokvarjenost oziroma poveljevanje zemeljskih dobrin in vsakovrstnih užikov tako velika in strašna, da zadušijo božji klic že v kalli, da ga poklicani sploh ne slišijo?

BESEDE TOLAŽBE

»Prosite in se vam bo dalo... Trkajte in se vam bo odprlo...«

Te besede so za naš čas polne tolažbe. Zato bomo prosili in trkali, dokler nas Gospod ne bo uslišal. Ob spominu na nove maše, ki jih ni več, pa molimo, ne samo za nove duhovniške poklice, ampak tudi: »Gospod, daj nam res svetih duhovnikov, ki bodo, ožarjeni z ognjem tvoje ljubezni iskali le tvojo čast in zveličanje duš.«

Za zaključek pa še Jezusove besede, ki jih je govoril po zadnji večerji v velikodušni molitvi: »... A ne prosim samo za nje, ampak tudi za tiste, ki bodo po njihovi besedi vame verovali, da bodo eno, kakor ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bodo tudi oni v nama eno, da bo svet veroval, da si me ti poslal« (Jan 17, 20-21).

Misli tržaškega škofa ob letošnjih počitnicah

Tržaški škof Bellomi vošči vsem lepe in koristne počitnice v letošnjih poletnih mesecih. Posebej se spominja tistih, ki zaradi razmer ne morejo nikamor na odih. Prav zaradi njih pa je nedopusten vsak nered in nepotrebno trošenje denarja. Kristjan se mora v počitnicah ravnati po evangelijskem naročilu, da pametno skrbi zase in za svoje imetje, ker bo moral o vsem dati odgovor. Počitnice naj služijo za potrebni in zasluženi počitek, a tudi za krščansko dobrotelost.

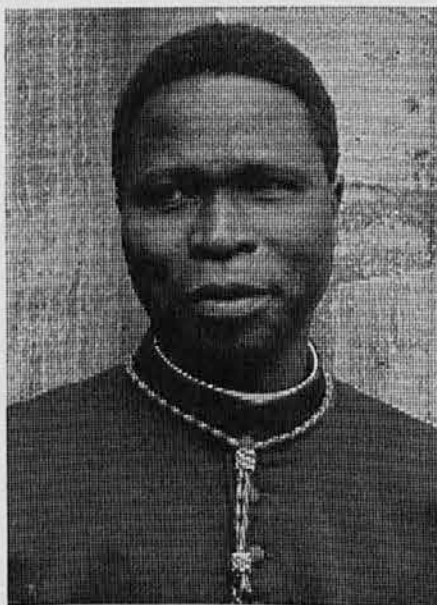
■ V angleškem mestu Liverpoolu je prišlo do izredov mladih črncev, ki so se v eni mestnih četrti spoprijeli s policijo, ko je ta aretirala enega izmed njih. Črnsi so zažgali več kot 50 trgovin in lokalov. Med spopadi je bilo ranjenih 200 policajev, 60 črncev pa je bilo aretiranih.

Konec junija je poteklo sto let, kar se je vršil v severnofrancoskem mestu Lillu od 28. do 30. junija 1881 prvi mednarodni evharistični kongres. Nekaj naravnega torej, da bo tudi letošnji kongres v Franciji. Prišel se bo prihodnji četrtek 16. julija v Lurdu in se zaključil osem dni nato, v četrtek 23. julija.

Zaslugo za nastanek te vrste kongresov imajo najprej sv. Peter Julijan Eymard, ki je v Franciji sprožil niz pobud za čiščenje sv. Evharistije, nadalje msgr. De Ségur in neurtudna Emilija Tamisier iz Toursa (1834-1910), oprta na duhovščino ter verne francoske in belgijske katoliške vernike tistega časa.

STISKA FRANCOSE CERKVE

In tisti čas je bil francoski Cerkev vse prej kot naklonjen. Borbeno brezboštvo si je prizadevalo, da s krivičnimi zakoni čim bolj omeji svobodo kulta ter odpravi

Kardinal Bernardin Gantin, predsednik papeške komisije »Justitia et Pax«, bo kot papeški delegat vodil letošnji evharistični kongres v Lurdu

Mladina iz Clevelanda prihaja na Primorsko

Mešani pevski zbor »Korotan« iz Clevelanda, ki ga vodi Francšek Gorenšek (v sredi)

Kot smo že poročali, bo v soboto 18. in v nedeljo 19. julija gostovala pri nas mladina iz Clevelanda (Ohio, ZDA). Prihajajo, da vrnejo obisk, ki smo ga zamejski Slovenci že imeli v ZDA. Najprej je tja šel koroški zbor »Jakob Gallus« leta 1974. Za njimi so se opogumili goriški Slovenci in priredili svojo turnejo po Ameriki z igral-sko skupino iz Štandreža in z ansambлом Lojzeta Hledeta iz Števerjana leta 1979. Lani sta po Ameriki potovala ansambel Galebi in pevska skupina Mavrica z Opčin. Povsem naravno je zato, da se letos izpolni želja zbor »Korotan« iz Clevelanda, da obhaja svojo 30-letnico s turnejo med zamejskimi Slovenci na Primorskem in na Koroškem. Nastopali bodo s pestrim programom, ki bo poleg petja obsegal še ljudske ples, ki jih bo izvajala skupina Kres.

Program bivanja ameriške mladine med nami bo naslednji: V soboto 18. julija prihod z avtobusi iz Celovca v Gorico okrog 10. ure. Ob 11. uri bo skupino sprejel in pozdravil goriški župan dr. Scaran; sprejem bo v dvorani deželni stanov na goriškem gradu.

Popoldne si bodo ameriški gostje ogledali oglejsko baziliko, saj je oglejska cerkev matica krščanstva na Slovenskem. Zvečer ob 20.30 bo prvi nastop in sicer v Nabrežini v okviru praznika prijateljstva, ki ga pripravlja devinsko-nabrežinska sekcija Slovenske skupnosti.

Naslednji dan, v nedeljo 19. julija bo zbor »Korotan« pel pri maši v Štandrežu ob 10.30. Maševal bo msgr. Alojzij Baznik, ki bo spremljal ameriške Slovence. Msgr. Baznik je bil po zadnji vojni vojaški kap-

lan ameriške armade, ki je upravljala cono A. Zato naše kraje dobro pozna. Kot kaplan je tudi za naše ljudi veliko dobrega storil v tistih zmedenih časih po vojni leta 1945. Pozneje je kot župnik vodil slovensko župnijo sv. Vida v Clevelandu; sedaj je v pokoju.

Po kosilu v nedeljo 19. julija si bodo naši gostje ogledali Gorico in se zvečer srečali z našimi rojaki v Katoliškem domu ob 19. uri. Srečanje bo na prostem, kjer bo delovala dobra postrežba z jedajo in pijačo. Ob 20.30 bo koncert zbora in nastop folklorne skupine v dvorani Katoliškega doma. Po koncertu prosta zabava ob zvokih ansambla Lojzeta Hledeta iz Števerjana. Zaključek ob 24. uri. Koncert bo registrirala tržaška radijska postaja.

Naslednji dan, v ponedeljek, pojdejo ameriški gostje v Benetke, da si vsaj površno ogledajo to čudovito mesto. Zvečer jim ansambel Lojzeta Hledeta ob 21. uri priredi piknik »med borovci« v Števerjanu.

V torek se ameriški Slovenci vrnejo na Koroško, kjer bodo ostali do 31. julija in bodo imeli več nastopov po raznih krajih Koroške. Takšen bo v glavnih obrih njihov program za časa bivanja na Koroškem in zlasti na Primorskem.

Nastop »Korotana« obsega točke za mešani, ženski in moški zbor ter soliste. Program popestruje folklorna skupina »Kres« s slovenskimi in drugimi ljudskimi plesi.

Iz zgodovine zbora »Korotan« povemo še to, da ga je leta 1951 ustanovil v Clevelandu Metod Milač. Začel je z moškim zborom, kateremu pa so se kmalu pridružile še ženske in nastal je mešani zbor »Korotan«. To ime so izbrali, ker so prvi člani zbora bili povečini begunci, ki so dalj časa po vojni preživeli na Koroškem in so se tam spletile prijateljske vezi med njimi in Korošci.

Deset let je zbor vodil Metod Milač, ko je moral zaradi službe pustiti Cleveland in zbor. Za njim ga je vodil Lado Lempl, ki je bil izrazita umetniška osebnost. Toda že po dveh letih je umrl, potem ko je zbor dvignil do visoke kvalitete.

Po Lemplovi smrti je zbor zašel v krizo, kot se rado dogaja pri amaterskih skupinah. Iz težav ga je rešil Francšek Gorenšek, ki je prevzel vodstvo leta 1966. Korotan se je znova dvignil tako po številu pevcev (letos je na spomladanskem koncertu sodelovalo 48 ženskih in 29 moških, skupno 77 glasov), kakor tudi po kvaliteti petja. V zdomstvu je gotovo najbolj številni zbor. Pevovodja Gorenšek je po vojni živel nekaj časa tudi v Gorici in se je poročil z Goričanko Julko Rijavec.

Goričani smo se s »Korotanom« seznanili ob našem obisku v Clevelandu leta 1919. Tja smo šli na povabilo »Primorskega kluba«, ki je organiziral naše gostovanje. V Clevelandu pa nam je zbor »Korotan« skupaj s skupino »Kres« pripravil lepo srečanje v dvorani pri Mariji Vnebovzeti. Takrat smo jim rekli: »Na svidenje v Gorici!« To se bo v resnici zgodilo v soboto 18. in v nedeljo 19. julija.

Zato jih danes pozdravljamo: Dobrodošli!

Sto let mednarodnih evharističnih kongresov

verski pouk iz državnih šol. Istočasno je framasonska vlada Cerkev plenila njeno imetje ter razpuščala samostane in redovna združenja.

Francoski katoličani, zlasti tisti s severa države ob Rokavskem prelivu (Calais, Lille) so v obrambo pravic Cerkev odgovorili s prirejanjem katoliških shodov in z organiziranjem množičnih romanj, ki naj bi bili istočasno pričevanje in protest. Tako so v tisti dobi Francozi obiskovali zlasti svoja slavna marijanska svetišča kot so La Salette v zahodnih francoskih Alpah in Lurd, pa kraj prikazovanj Srca Jezusovega Paray-Le-Monial in Ars, kjer je pokopan sv. Janez Vianney.

KONGRES V LILLU

Vsa ta romanja, z izrazito zadostilnim značajem, so dosegla svoj višek ob prvem mednarodnem evharističnem kongresu v Lillu. Da je bil res mednarodni, je dokaz v tem, da so na njem sodelovali predstavniki evharističnih bratovščin in združenj iz Francije, Italije, Belgije, Švice, Nizozemske, Avstrije, Nemčije, Španije, Anglije, Mehike in Čila. Vseh udeležencev je bilo 400; med njimi so bili škofje, prelati, duhovniki, redovniki, laiki.

V teku treh študijskih dni, ki so potekali na svobodni univerzi v Lillu, tj. od države neodvisni, se je intenzivno molilo in razpravljalo na podlagi predloge, ki je bila sprejeta tri leta prej na francoskem evharističnem kongresu v Faverneyu in jo je pripravil duhovnik zakramentinec p. Albert Tesnière. Študijske teme so obravnavale v treh sekcijah.

V prvi se je govorilo o čiščenju sv. Rešnjega Telesa in zadoščevanju, o obisku Najsvetejšega, o pogostnem in pravem sv. obhajilu ter o zadostilni sv. maši.

V drugi se je debatiralo o procesijah znotraj cerkva in zunaj njih, o evharističnih kongresih, o nošnji sv. popotnice, o pripravi na prvo sv. obhajilo in o čiščenju Srca Jezusovega in Marijinega z ozirom na sv. Evharistijo.

V tretji skupini pa je tekel pogovor o pravni zaščiti evharističnega čiščenja zoper »zlobne napade« ter o evharističnih revijah ter knjižnicah.

Zadnji dan je bil ves posvečen molitvi: ves dan maše z zelo številnimi obhajili, dnevna in nočna adoracija, evharistične pridige. Ker mestne oblasti niso dovolile procesije zunaj cerkve, so udeleženci kongresa pospremili evharističnega Boga znotraj prostorne cerkve sv. Mavricija s trikratnim obhodom od glavnega oltarja do vrat.

SODOBNOST EVHARISTIČNIH KONGRESOV

Čeprav je od tega dogodka — danes lahko rečemo, da je bil zgodovinski in v nartih božje Previdnosti — minilo polnih sto let, so nekatere teme tega kongresa sodobne še danes, kakor smo danes enako priča novemu zagonu laicistov zoper Cerkev, ki bi jo spet radi utišali, potisnili v zakristijo in notranjost svetišča ter odstranili verski pouk po šolah.

Nagibi evharističnega kongresa v Lurdu ostajajo torej slični onim izpred sto let: čiščenje evharističnega Boga, molitev in zadoščevanje, pa tudi obramba verske svobode; nagibi, ki vabijo k razmišljanju, obenem pa tudi k javnemu pričevanju vere.

■ V petek 3. julija se je vnovič sestala Spadolinijeva vlada. Na seji so imenovali podtajnike, ki jih je 57, prav toliko kot v prejšnji Forlanijevi vladi. Od teh je 31 demokristjanov, 15 socialistov, 5 socialnih demokratov ter po trije republikanci in liberalci.

■ Severnoameriški predsednik Reagan je po svojem osebnem prijatelju Charlesu Wicku izročil pismo, naslovljeno na predsednika predsedstva Jugoslavije Sergeja Kraigherja. V pismu se Reagan zavzema za nadaljnjo krepitve prijateljskih odnosov med obema državama, odnosov, »ki so tradicionalno prijateljski na podlagi medsebojnega spoštovanja in enakopravnosti«.

Sv. Ciril in Metod - sozaveznika Evrope

Izmed mnogih presenečenj, ki jih je Janez Pavel II. v treh letih svojega papeževanja pripravil krščanskemu svetu je tudi razglasitev svetih bratov Cirila in Metoda za sozaveznika Evrope poleg sv. Benedikta, ki ga je razglasil Pavel VI. 24. oktobra 1964 in smo se ga spominjali zlasti v preteklem letu ob 1500-letnici njegovega rojstva (480-1980).

GLOBOKI POMEN TE RAZGLASITVE

Morda se verni Slovenci in Slovani sploh vse premalo zavedamo velikanske važnosti in globokega pomena tega cerkvenega akta, ki je svet opozoril na naš obstoj kot nenadomestljiv dejavnik in gradnjo nove krščanske Evrope. Saj je sveta brata predstavil kot moža izrednih zaslug za krščansko kulturo Evrope, predvsem pa južnih in vzhodnih krščanskih narodov.

O sv. Benediktu in njegovem delu se je namreč že veliko pisalo in zgodovinarji so pravilno ocenili delež, ki ga je ta svetnik skupaj s svojimi redovnimi sinovi prispeval za krščansko lice Evrope in kulturno raven evropskih narodov od 6. stoletja dalje, ko je na razvalinah starega veka zrasla nova Evropa, sestavljena iz narodov, ki jim je Cerkev vtisnila krščanski pečat.

Vse premalo pa se je pisalo in govorilo o delovanju sv. bratov Cirila in Metoda, ki sta prav tako prispevala svoj delež k oblikovanju zlasti slovanskih narodov v srednji in južni Evropi, da so lahko stopili kot enakopravni zgodovinski dejavniki v družbo krščanskih držav z lastno kulturo, pravno ureditvijo in bogoslužjem.

PREDHODNIKI JANEZA PAVLA II.

Prvi je z visokega mesta opozoril na sveta brata papež Leon XIII. v okrožnici »Grande munus« (1880) pred sto leti, kar je dalo tudi sedanjemu papežu povod za njuno razglasitev za zavetnika Evrope. Tako je vesoljna Cerkev naknadno zvedela za ti izredni osebnosti, ki sta se odlikovali v apostolski vni in svetosti življenja sredi slovanskih narodov.

Slovenci smo lahko ponosni, da nas je svetniški škof Sloomek že 30 let prej (1851) povabil k češčenju svetih bratov in k molitvi v ekumenske namene, ko je ustanovil bratovščino sv. Cirila in Metoda, ki je kmalu prestopila naše narodne meje in zajela celo nemške dežele.

NARODNE NOŠE

pristrčno ste vabljeni, da pridete v nedeljo 12. julija ob 17,30 na Vejno, da v dostojanstveni obleki naših mater povzdignete lepoto bogoslužja v čast sv. Cirilu in Metodu. Slovesnost bo vodil tržaški škof Bellomi.

Pozneje je naš prvi strokovnjak za ekumenizem, dr. Franc Grivec, postavil to glanjanje na visoko znanstveno raven, ko je spoznavanje dela in življenja sv. bratov razširil in razvil zlasti z velehradskimi kongresi in revijami. Vendar je to delo ostalo zakrito večini katoličanov po svetu, ki so le bežno in površno kdaj slišali o zgodovinski vlogi sv. Cirila in Metoda.

Moral je pač priti na Petrov prestol slovanski papež Janez Pavel II., da je pokazal Evropi velika oznanjevalca evangelija, kulturna učitelja in graditelja Evrope, Cirila in Metoda, ter ju postavil ob stran sv. Benedikta. Podobno je šele z 2. vatičanskim koncilom prišlo v vodstvo katoliške Cerkve spoznanje, ki sta ga imela sveta brata že pred tisoč leti, »da naj vsak jezik slavi Gospoda« (Rim 14, 11).

VELIKANSKO DELO SV. BRATOV

S tem, da sta sv. brata ljudsko govorico slovanskih množic povzdignila v knjižni jezik, sta za vselej začrtala kulturno enakovrednost slovanskih narodov z Grki, Latinci in drugimi evropskimi narodi. Stalno rodavno grško in latinsko kulturo in duha

latinske ter carigradske Cerkve sta tako posredovala slovanskim ljudstvom.

K temu so jima služili razni prevodi svetih knjig, zlasti sv. pisma in bogoslužja. Pa tudi Metodov prevod bizantinskih državnih zakonov (Ekloge), ki naj bi služili državni upravi in sodstvu. Sv. Ciril je še posebej pripravil »slovensko liturgijo sv. Petra«, ki je deloma ohranjena v »Kijevskih listinah« in se naslanja na obrazec rimske liturgije. S tem naj bi bilo poskrbljeno za slovansko bogoslužje v deželah, ki so bile pod neposredno upravo rimske Cerkve. Vse to so rimski papeži vsaj v začetku potrdili.

Podobno je sv. Metod na svojem zadnjem potovanju v domovino dosegel od cesarja Bazilija I. Makedonca in patriarha Fotija potrditev slovanskega bogoslužja po vzhodnem obredu za slovanske dežele pod upravo carigradske Cerkve.

Pri vsem tem prizadevanju sta sv. brata modro delovala v smislu edinosti, ki je bila že takrat postavljena na hudo preizkušnjo. Njuni številni stiki z Rimom pričajo o odločnem prizadevanju, da se reši edinost za vsako ceno. Res škoda, da tega njunega velikopoteznega načrta mnogi zlasti na Zahodu niso razumeli, kar je v mnogočem zaviralo tok zgodovine in še zlasti prizadelo edinost med krščanskimi narodi v Evropi.

Razglasitev sv. Cirila in Metoda za sozaveznika Evrope ustreza torej — po besedah Janeza Pavla II. — znamenjem našega časa, ki spet kliče k delu za edinost Cerkve, k slogi in sodelovanju med narodi ob spoštovanju pravic vsakega naroda in ob prizadevanju za mir. Različnost izročila in oblik bogoslužja naj bi bila predvsem dokaz medsebojnega dopolnjevanja, do katerega je prišlo ob skupnem duhovnem bogastvu. Ta razglasitev hoče pa biti istočasno tudi pričevarjen sodobnim ljudem o odličnosti oznanjevanja evangelija, ki ga je Kristus izročil Cerkvam in ki sta se zanj trudila sveta brata, apostola Slovanov. In obenem prispevek k blaginji vsega človeštva ter človekove prihodnosti na zemlji.

Ač

S TRŽAŠKEGA

Tiskovna konferenca SSG

V dvaindvajsetih cerkvah na celotnem področju, kjer žive Slovenci v zamejstvu, je v nedavno zaključeni sezoni Slovensko stalno gledališče uprizorilo Mrakov »Proces« z izrednim uspehom, tako da bo to delo ostalo na repertoarju tudi v prihodnji sezoni 1981-82. Gledališče se namreč že dogovarja za razne predstave, med drugim pa je s Krščansko kulturno zvezo dogovorjeno gostovanje tudi na Koroškem.

Kljub težavam je bila lanska sezona uspešna. Statistični podatki so zgovorni. Gledališče je imelo 251 predstav, od katerih je bilo lastnih predstav 239. Število obiskovalcev je naraslo od 52.515 v prejšnji sezoni na preko 60.000 in to kljub temu, da se je bilo treba odpovedati obisku zagrebške »Komedije«, predvidenem v abonmaju.

Gledališka uprava, ki je bila prav v teh dneh prenovljena, je na teh osnovah začrtala tudi prihodnjo sezono SSG. Preno-vitev uprave je odprla tudi nekatera vprašanja notranjih odnosov društva Slovensko gledališče, o katerih se že razpravlja.

Repertoar za sezono 1981-82 obsega v abonmaju sledeča dela: Ferdo Kozak »Punčka«, Eduardo De Filippo »Dolgonoge laži«, Federico García Lorca »Krvava svatba« in Nikolaj V. Gogolj »Zenitev«; izven abonmaja pa še: Matjaž Kmecl »Intervju« in Victor Lanoux »Odpiralec«. Kot otroška predstava je predviden »Jurček« Pavla Golice, za šole pa se bo SSG spomnilo stoletnice smrti Josipa Jurčiča in 40. letnice ustrelitve Pinka Tomažiča. Uprizoritev bo torej devet, kar je na robu zmogljivosti umetniškega ansambla, tehničnega in upravnega osebja gledališke ustanove.

Finančni položaj ustanove se istočasno ni bistveno izboljšal, saj je proračun za prihodnjo sezono izredno težak predvsem zaradi izjemno visokih finančnih bremen na posojila. Krajevne ustanove dajejo namreč zelo skromne prispevke. Rim ne izpolnjuje obveznosti in ustanova se rešuje s posojili, ki jih najema s pomočjo dežele in njenih posebnih zakonov o jamščinah. Treba je s skupnimi močmi doseči končno rešitev kritja dolgov za nazaj in ustrezen letni prispevek za normalno poslovanje.

KATOLIŠKI GLAS
list za kritične bralce

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Na jugoslovanski strani mednarodnega mejnega prehoda pri Fernetičih je tajnik za notranje zadeve SR Slovenije Tomaž Ertl 3. julija slovesno odprl obnovljeni in razširjeni prehod, ki ima sedaj šest vstopnih in šest izstopnih stez več kot prejšnji. Obnova prehoda je stala slovensko republiko 186 milijonov Ndinarev. Dnevni prehod je lani znašal 4.000 osebnih vozil in 300 tovornjakov.

■ V Rimu sto se sestala zagovornika evrokomunizma Berlinguer in tajnik španske partije Carrillo. Sedaj sta našla novo formulo: »evrolevico«. Ta pojem naj bi pomenil čim širšo enotnost vseh evropskih levčarskih in drugih »naprednih« sil. Oba komunistična voditelja sta soglašala v naspotovanju vstopa Španije v Nato, Italija pa naj bi ostala članica atlantskega zavezništva, ker bi se drugače po Berlinguerjevih besedah porušilo sedanje ravnotežje sil v Evropi.

■ V Luksemburgu so se v začetku preteklega tedna sestali na dvodnevem posvetovanju predsedniki vlad in državni poglavarji vseh desetih zahodnoevropskih držav, ki sestavljajo Evropsko gospodarsko skupnost. Nove osebnosti na tem vrhu so bili francoski predsednik Mitterand, Spadolini kot predsednik italijanske vlade, Eyskens, belgijski vladni predsednik. Po zasedanju so izdali običajni sklepni dokument, ki je bolj načelnega značaja. Povsem nova pa je bila njihova pobuda za sklicanje mednarodne konference o Afganistanu, ki naj bi imela dve fazi: v prvi bi se pogovarjale med seboj stalne članice Varnostnega sveta in obmejne države Pakistan, Iran in Indija, v drugi pa bi sodelovali tudi predstavniki vseh političnih sil v Afganistanu, vključno zastopniki oporniških skupin, ki pa jih Moskva dosledno označuje za »protirevolucionarne bande, plačance in razbojnike«.

■ Dva dni se je v Varšavi mudil sovjetski zunanji minister Gromiko. Iz vsebine skupnega poročila je razvidno, da je izrazil zaskrbljenost partijskega vodstva v Kremlju tako zaradi političnega in gospodarskega razvoja na Poljskem kot o predlogih za izredni kongres poljske partije. V zadnjem delu poročila je rečeno, da je zaščita pridobitev socializma na Poljskem »neločljiva od vprašanja neodvisnosti in suverenosti poljske države, od njene varnosti in nedotakljivosti njenih mej. Ta vprašanja imajo življenjsko važen pomen za vso socialistično skupnost«.

Nova kulturna revija v Sloveniji

Ze dalj časa teče v Sloveniji razprava o novi kulturni reviji. Očitno gre za revijo, ki naj bi bila svobodna, odprta raznim mnenjem, brez režimske cenzure. Tako vsaj upajo tisti, ki so se zanjo zavzeli: nekateri v želji po svobodnejšem izmenjavanju političnih mnenj, drugi ker želijo večje odprtosti za nove težnje v umetnosti, še drugi ker bi radi več prostora za versko življenje. Skupna želja vseh teh kulturnikov je, da bi bilo več svobode.

Te že dolgo ni v slovenskem revialnem tisku. Samo verski listi ohranjajo nekaj prostosti. Vse ostalo mora imeti režimski »nihil obstat«. Tako stanje povzroča boleste posledice: slovenske revije so postale za bralce in za avtorje nezanimive. Prispevki so namreč v veliki večini dveh vrst: ali na liniji z nekim izrabljenim socialističnim realizmom (ki ga zdaj imenujejo samoupravni) ali pa gre za številno in nezanimivo laripurlatično igranje s slovenščino. Prispevkov, ki bi sledili življenju slovenskega človeka, njegovim eksistenčnim dvomom v sistem »samoupravnega kapitalizma«, njegovim političnim in religioznim razmišljanjem — vse to manjka. Avtorji molčijo, morda objavljajo tudi pod psevdonimi, v tujini; samo včasih se prerine zanimiv članek skozi ozkogledna merila uradnih cenzorjev.

V razpravo o novi reviji se je vključil tudi Mitja Ribičič v »Naših razgledih« s pismom Tarasu Kermavnerju, ki je eden od zagovornikov nove revije. Njegove izjave odražajo stališče vrhovnih organov SZDL Slovenije. V članku piše, da bo morala nova revija spoštovati »jasno demarkacijsko črto med potrebnim samoupravnim in škodljivim političnim pluralizmom«; »da nihče ne more osvoboditi avtorja odgovornosti in presoje, če niso njegove stališča napredna, osvobajajoča, združujoča, na strani gospodarskega in kulturnega napredka... proti stalinistični vladavini, ki ji v naši resničnosti mnogokrat odpirajo vrata različne dubčkovske iluzije (sic!) o demokraciji zaradi demokracije...«; »...nad razmerjem odnosov v in-

■ »Na delovni obisk« v Moskvo, kot pravi uradno sporočilo, je šel angleški znanji minister Carrington, in to s posebnim namenom, da obrazloži pobudo držav Evropske gospodarske skupnosti za sklicanje mednarodne konference o Afganistanu. Toda Carringtonu ni v peturnem pogovoru uspelo niti za pred premakniti sovjetskega zunanjega ministra v stališče, da so njihove čete zasedle Afganistan na poziv zakonite vlade in da se ne bodo umaknile, dokler ne bo prenehal odpor proti sedanjim Karmalovi vladni. Na povratku iz Moskve je Carrington najprej šel v Rim, da poroča zunanjemu ministru Colombo o teh pogovorih. S tem je hotel poopraviati zamero, ki je nastala v Rimu, ker je Carrington povabil pred odletom v Sovjetsko zvezo v London na neuradni posvet zunanja ministra ZR Nemčije in Francije, ne da bi istočasno obvestil še Colomba.

■ Državnozbornske volitve v Izraelu niso laburistom — ki sestavljajo opozicijo — daleč večine kot so jo mnogi pričakovali, trdno prepričani, da bo sedanjí do Arabcev nepopustljivi ministrski predsednik Begin doživel uničujoč poraz. To pa se ni zgodilo. Laburisti so dobili 47 sedežev, to je enega manj kot Beginova stranka, ki jih ima 48. Ker ima izraelski parlament 120 poslanskih mest, znaša potrebna večina 61 glasov. Begin jo upa doseči ob pomoči treh versko usmerjenih strank, ki so si zagotovile 13 sedežev.

■ Iranske oblasti so obtožile 22-letnega študenta Mohameda Reza Kolahija, da je bil on tisti, ki je podtaknil peklenski stroj na sedežu islamske Alahove stranke v Teheranu, zaradi česar je izgubilo življenje 74 oseb. Kolahi, ki ga sedaj iščejo po vsem Iranu, pripada islamski levčarski organizaciji mudžahedinov. Glavno krivdo za atentat pa iranske oblasti še naprej pripisujejo ZDA, ki da hočejo v Iranu zane-titi državljansko vojno. Oglasil pa se je tudi odstavljeni predsednik države Bani Sadr. Izgleda, da je našel zatočišče pri kurdskih gerilcih.

■ Centralni komite kitajske partije je objavil prvo oceno Maočetungovega dela. V njej se priznava nekatere njegove napake zlasti v obdobju od 1964 do 1966. Ni se uprll ustanavljanju ljudskih komun, dal je prevelik pomen razrednemu boju in dal se je izkoristiti od »tolpe štirih«. Drugače pa je bil na splošno »veliki krmar« Kitajske in »njegove zasluge pri gradnji socializma na Kitajskem so nenadomestljive«.

teresu delavskega razreda bodo bedele socialistične sile z Zvezo komunistov na čelu.

Ob takih definicijah pluralizma in svobode umetnika si lahko že zdaj predstavljamo, kakšna bo nova slovenska kulturna revija. Slišali smo, da jo bo izdajala Cankarjeva založba in da je bil že imenovan uredniški odbor. Verjetno bo tudi ta revija šla rakavo pot kot vsi podobni poskusi v povojnem času v Sloveniji.

Medtem pa v slovenskem človeku nujno ugaša še preostalo zanimanje za kulturno dogajanje. Sam Ribičič pravi: »Naših ljudi v tem trenutku ne zanima dialog kultura-politika. Bolj kot za ustanovitev še ene literarno kritične revije so zainteresirani, da bi pogasili inflacijski požar, umirili oscilacije na trgu in v cenah, zagotovili delo in socialno varnost, sanirali razmere na Kosovu.«

Mislim, da smo s takimi gledanji dosti bližje slabemu kapitalizmu kot pa kakršnemu koli humanizmu.

Bard

Podel zločin rdečih brigad

Dobra tri leta po umoru demokrščanskega prvaka Alda Mora so rdeči brigadisti ponovno izvršili »smrtno kazeno«, to pot nad 54-letnim inž. Giuseppom Tallerciom, ki so ga ugrabili 20. maja v Mestrah v njegovem stanovanju ob navzočnosti njegove žene in dveh sinov. Inž. Tallercio je bil direktor petrokemijske tovarne Montedison v Porto Marghera in oče petih otrok.

Truplo umorjenega inženirja je policija našla, potem ko je prejela anonimen telefonski poziv v ponedeljek 6. julija ponoči v prtljažniku ukradenega avta v bližini naznačene tovarne. Morilci so ga naprej z udarcem železne palice spravili ob zavest, nato pa vanj izstrelili kar 14 nabojev iz neposredne bližine.

Zakaj so se zločinci odločili za tak konec dolgotrajne ugrabitve, je težko ugotoviti. Verjetno so hoteli znova opozoriti nase, da so še vedno dejavnik v italijanskem družbenem življenju. Morda so hoteli tudi »kaznovati« oblasti, ki se to pot niso hotele z njimi razgovarjati. Vsekakor imajo za izvajanje pritiska v rokah še tri druge osebe, ki so jih ugrabili v zadnjem času.

Praznik Matere božje od zdravja v Bardu

V Bardu (it. Lusèvera) so kot vsako leto prvo nedeljo v juliju obhajali praznik Matere božje od zdravja. V goste so povabili iz Gorice glasbeno skupino Nova misel, ki je pela tudi v cerkvi med dopoldensko službo božjo. Tako se je po dolgem času v novi cerkvi, ki so jo darovali ameriški verniki, slišalo slovensko petje. Sto let nenehnega pritiska na narodnost in njegove posledice se čutijo tudi v cerkvi, kjer je vse latinsko ali italijansko, čeprav je pogovorni jezik domačinov slovenski.

Da veje v videmski škofiji drugačen veter, se je poznalo tudi med liturgijo božje besede, ko je pridigar iz Vidma govoril v tonu, ki se je do pred kratkim še zdel nemogoč.

Popoldne je bila procesija z Marijinim kipom po vasi. Udeležilo se je je veliko ljudi, ki so z zgledno pobožnostjo prepevali litanije in nato v cerkvi Marijine pesmi.

Po konačnih cerkvenih opravilih je bil na prostem sredi delno pozidane vasi kulturni del programa, ki ga je izvajala glasbena skupina Nova misel. Spored so razdelili v tri dele. V enem delu so pesmi bile v beneškem narečju in temu so domačini najbolj prisluhnili. Vmes pa je ansambel tudi igral domače viže za ples in so se domačini in gostje veselo zavrteli. Vzdušje je bilo res prijetno. Vreme čudovito in ljudje so za kratek čas kar pozabili na gorje, ki se je nanje zgrnilo ob usodnem potresu.

Velja poudariti, da so nekateri člani ansambla Nova misel dobri znanci v teh krajih, saj so neposredno po potresu pomagali pri obnovljanju teh zaselkov.

Naj omenimo še, da je v dopoldanskih urah bilo odprtje etnografskega muzeja, v katerem je zbrano veliko narodopisnega materiala iz teh nekdanj planšarskih in živinorejskih krajev. To pobudo moramo še posebej pozdraviti, ker bo verodostojen pomnik nekdanjih šeg, navad in sploh vaškega življenja. Duša teh iniciativ je prof. Viljem Černo, domačin iz Barda. Tudi njemu gre zahvala, da skuša ohraniti nekdanje tradicije teh zaselkov na verski in narodni podlagi, ki sta neločljivo združeni, tako da si ene ne moreš predstavljati brez druge. Taka je pač zgodovina vsega slovenskega naroda in se zaman trudijo tisti, ki bi te stvari radi ločili in prikazovali ločene ali celo eno (versko prvino namreč) najraje zamolčali.

50 let papeške okrožnice zoper fašizem

V soboto 4. julija je preteklo 50 let od objave okrožnice papeža Pija XI. »Non abbiamo bisogno«, v kateri je obsodil fašizem in ga označil za »pogansko oboževanje države«. Povod za okrožnico je dal papežu policijski nastop zadnje tri dni maja 1931 zoper krožke Katoliške akcije, »ki je bila — po besedah sv. očeta — vedno najbolj draga našemu srcu očeta in pastirja«. Razpuščenih je bilo 5.000 moških in 10.000 ženskih skupin Katoliške akcije.

Posebnost te okrožnice je bila v tem, da je bila pisana ne v latinščini, ampak v italijanščini, pač zato, da bi se verniki seznanili z njeno vsebino. Da ne bi oblast preprečila njene objave po bogoslužnih prostorih in da ne bi prišlo do nasilnih nastopov zoper branje te okrožnice s strani fašistov, je sv. oče naročil amerškemu diplomatu Spellmannu, tedaj v službi pri

vatikanskem državnem tajnistvu, naj jo objavi prek vseh svobodnih radijskih postaj zunaj Italije. Spellmann je to nalogo uspešno opravil in tako je 4. julija pred 50 leti ves svet zvedel za to pogumno okrožnico papeža Pija XI.

Katoliški shod v Gradcu

Od 26. do 28. junija je bil v Gradcu katoliški shod. Na zaključni sv. maši v nedeljo je bilo navzočih 70.000 ljudi. Shoda so se udeležili tudi ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar, kanonik dr. Ivan Merlak in teološki profesor iz Milwaukeeja (ZDA) dr. Jože Golč, ki je v Gradcu dosegel teološki doktorat. Dr. Šuštar je imel na shodu 40-minutno predavanje o nedelji, Gospodovem dnevu.

Seja deželnega sveta SSk

V soboto 27. junija je bilo v Gradnikovi kleti na Plešivem zasedanje deželnega sveta Slovenske skupnosti v deželi Furlaniji-Juljski Benečiji. Deželni svet stranke, ki v bistvu združuje oba pokrajinska sveta (tržaškega in goriškega) ter predstavnike iz videmske pokrajine, je za kongresom najvišji organ Slovenske skupnosti in se sestaja vsaj enkrat na leto, da razpravlja o pomembnejših vprašanjih naše manjšine v Italiji.

Srečanja se je udeležilo lepo število članov sveta, posebej z Goriške. V začetku je predsednik sveta Andrej Bratuž podčrtal nekaj osnovnih misli o politiki SSk po zadnjem kongresu. Po uvodnih besedah se je posebej spomnil še dveh preminulih aktivnih članov SSk, Zorana Sošiča z Opčin in Cirila Sirkarja iz Krmina.

Nato je deželni tajnik Drago Štoka podal temeljit pregled vsega političnega delovanja stranke v tem letu. Zlasti je podrobno prikazal zadnji potek dolge debate o zaščiti slovenske manjšine v deželnem svetu, ob koncu katere je deželni svet sprejel z večino glasov resolucijo, ki podpira zakonski predlog SSk in ga tudi pošilja v rimski parlament.

Nato je deželni tajnik prikazal še razne druge važnejše probleme strankinega delovanja in dela deželnega sveta samega. Pri tem velja omeniti deželni zakon o javnem branilu (difensore civico), ki bo eden za celo deželo. Za nas je važno zlasti to, da se bodo državljani lahko obračali nanj tudi v slovenskem jeziku. In prav tu je

tudi ena izmed zaslug deželne SSk in njene deželne svetovalec, ki se je v zbornici zelo odločno potegnil za to.

Sledili sta poročili obeh pokrajinskih tajnikov. Marjan Terpin je poročal o delovanju na Goriškem, posebej o zadnjih razpletih pri obstoječih večinah na občini in pokrajini v Gorici. Zorko Harej pa je analiziral sedanji politični položaj na Tržaškem, posebej po odstopu prejšnjega odbora na pokrajini.

Po vseh teh osnovnih poročilih se je razvila široka in živahna debata, v katero je poseglo veliko prisotnih članov. Debata je bila razgibana in živahna, saj so člani deželnega sveta intervenirali s pomembnimi posegi o raznovrstnih vprašanjih: o notranjih odnosih, a statutarnih in organizacijskih vprašanjih, stikih z različnimi organizacijami in strankami, o vprašanjih socialnega skrbstva, gospodarstva, mladine, šolstva. Izneseni so bili tudi razni predlogi za bodoče delovanje in bodoče programe.

Člani deželnega sveta SSk so ob zaključku poverili komisiji za šolska vprašanja nalogo, da poglobi razpravo v zvezi s pristojnostmi šolskih okrajev; izrazili so zadovoljstvo, da sta se Italija in Jugoslavija dogovorili za podelitev odličij OF, obenem pa začudenje, ker so bili izključeni ljudje, ki so se borili že ob izbruhu svetovne vojne. Ob koncu je deželni svet SSk izrekel priznanje krminski sekciji SSk, ki ji je uspelo, da bo letos odprta sekcija slovenskega otroškega vrta v Krminu.

Predpocitniška kronika iz Mačkolj

Zaključek šolskega leta. Osnovna šola v Mačkoljah nas je letos prijetno presenetila z bogato in zelo posrečeno zaključno prireditvijo, ki je bila 12. junija. Vsak razred je s svojo učiteljico naštel primerne točke in vsi otroci so z veseljem pokazali, kaj se lahko naučijo pod vodstvom prizadevnih učiteljic. Najbolj uspešne so bile pevske in glasbene točke, na katere jih je pripravila pri popoldanskem pouku zelo skrbna učiteljica Silvana Dobrila. Njej gre zahvala za mnoge šolske dejavnosti. Na prireditvi je sodeloval tudi otroški vrtec s posreženimi točkami.

Prireditve s tako bogatim programom bi se pa morala vršiti v primernejšem času. Vroč petkov popoldan je bil povsem neustrezen izbran čas, o čemer je pričalo tudi premajhno število gostov.

Šola v Mačkoljah pa je tudi letos v nedeljo 28. junija pripravila razstavo ročnih in likovnih izdelkov. Številni obiskovalci so bili dokaz, da se takih praznovanj v šoli ne sme opustiti.

Dva izleta. Otroški zbor Slovenski šopek je zaključil svoje delovno leto v četrtek 25. junija s primernim izletom. Tokrat smo se z avtobusom peljali v Režijo. Prijazni Režijani Luigi Paletti je otrokom orisal trdo življenje prebivalcev. Ogledali smo si kulturni dom na Ravenci, ki ga je po potresu zgradila Jugoslavija. V dvorani so naši otroci zapeli tri pesmi. Ko smo ugotovili veliko akustičnost prostora, se nam je porodila želja, da bi prišli vsi trije naši zbori enkrat semkaj gostovat. Ob obisku do tal porušene vasi Osojani na nasprotnem bregu reke smo ugotovili, kako so ti ljudje delavni in prizadevni, saj večina domov že stoji dograjenih ali vsaj v gradnji. Na poti iz Režije smo se ustavili še pri jezeru Cavazzo. V Vidmu smo molili in peli pri maši, ki jo je daroval župnik Vončina v kapeli samostana ob cerkvi milostne podobe Matere božje.

Pd Mačkolje je letos tudi že napravilo

svoj izlet v nedeljo 5. julija h Gardskemu jezeru. Mnogi naši izletniki, zlasti mladi so si privoščili vožnjo po jezeru v motornih čolnih. Zanimiv je bil tudi ogled zoološkega vrta s tropskimi živalmi v kraju Sirmione. Če naj opustimo naštevaje vsega, kar smo videli, naj omenimo le Peschiero, kjer je bilo kosilo, a tudi Verono, ki je polna zanimivosti.

Praznovanja. Za praznik sv. Rešnjega Telesa imamo v Mačkoljah že vsa povelja leta slovesno procesijo. Dokler smo bili bolj navajeni hoje, je bila pot procesije daljša, vila se je tudi med njivami. Od kar smo zaradi motorizacije mehkužnejši, gre procesija le po vasi: od cerkve do Križišča ter po Klancu do lipe in se po Ulici vrne v cerkev. Pripravijo se pa vedno štirje oltarji. Četrtega so tudi letos postavili skavti in skavtinja. Za ostale tri poskrbijo žene, ki kar tekmujejo, kateri bo lepši. Otroci so med procesijo trosili cvetje; tudi pevski zbor dobro opravlja svojo dolžnost, ko s petjem spremlja procesijo in zapoje pri vsakem oltarju še primerno evharistično pesem. Pri pritrkavanju je letos pomagal stalnemu zvonarju Vladimiru Novaku še mladi Peter Smotlak. Prav bi bilo, da bi se za take priložitosti okrasila prav vsa okna hiš, ob katerih gre procesija. Zdi se namreč, da se ta lepi običaj izgublja.

Na predvečer sv. Janeza Krstnika je naše PD Mačkolje zopet priredilo kresovanje. Posebna pohvala gre mladim, ki so pravilno izbrali kraj in poskrbeli za dračje. A to bi ne bilo tako enostavno, če bi jim ne pripeljal dovolj drvi Danijel Novak. Visoka grmada na vrhu Trmuna je tako zagorela, da so se videli njeni plameni ne le po vsej tržaški okolici ampak tudi daleč v Istro. Vsi smo se veselili ob tem mogočnem ognju. Veselo razpoloženje se je nadaljevalo tja v polnoč ob prigrizku in pijači v župnijskem domu.

vprašanje, katero je delalo najbolj vznemirljive preglavice evropskim zunanjim ministrom vse do konca prve svetovne vojne. Naziv vprašanje pa je ta politična situacija zaslužila tudi zato, ker nihče ni vedel, kdo bo naslednik »bolnika ob Bosporu«. Poleg Avstrije je predvsem Rusija priglasila svoje zahteve pri delitvi turške države.

V verskem pogledu je ta prostor sovpadal z ozemljem vzhodnih Cerkva, v kolikor ga ni preplavila islamizacija. Življenjske razmere starih krščanskih patriarhatov na Bližnjem vzhodu so po otomanskih reformah v tridesetih letih 19. stoletja, izsiljenih od evropskih velesil, vzbudile vrsto problemov, tako je obstajalo tudi religiozno vzhodno vprašanje.

Povprečni evropski opazovalec, ki ni poznal slovenskega sveta — tudi če je sedel v Vatikanu — je v vzhodno vprašanje štel tudi probleme Rusije in slovenskega Balkana. Postopek je bil le v toliko opreči, v kolikor je slovenske pravoslavne

tržaške novice

Veselo srečanje ministrantov

Na praznik apostolov sv. Petra in Pavla so imeli mašni strežniki na Tržaškem v tem letu svoje drugo srečanje, ki ga je pripravila Duhovska zveza. Skoro iz vseh slovenskih župnij so bili, le iz mesta je bilo premalo odziva. Skupno se je zbralo blizu 60 razigranih dečkov iz osnovnih in srednjih šol.

Ob devetih dopoldne smo se zbrali v župnijski cerkvi na Pesku, ki je v mnogih ozirih zelo zanimiv in prikopen bogoslužni prostor. Predno smo pričeli z evharističnim praznovanjem, nam je župnik g. M. Živic podrobno razložil, kako je prišlo zaradi nove meje do zgraditve te cerkve. Pozorno smo poslušali, kako nam je razlagal, kaj vse je veliki mojster Tone Kralj s svojimi slikami nad oltarjem hotel izraziti; na izvirni način je upodobil presveto Trojico in njena dela za srečo človeštva.

Maševal je škof vikar dr. L. Škerl, mladim srcem pa je z veliko toplino govoril župnik iz Mačkolj g. Vončina. Po kratkem uvodu o življenju velikih apostolov je strežnikom predložil svetli lik bogoslužnega pomočnika. Z različnimi zgledi je ogreval dečke, kakšno naj bo njihovo obnašanje ob oltarju, kretanje v cerkvi, a tudi izven cerkve naj bi sovrstnikom dajali oporo za lepo življenje. Močno je naglasil molitev, da bi iz njihovih vrst vzklil ob božji milosti tudi kak bodoči duhovnik, ko tega daru v tolikih naših župnijah nujno potrebujemo.

Okrepljeni s kruhom božje besede in evharistije smo se v osebnih avtomobilih odpeljali v Drago, ljubko vasico tik ob meji, kjer ima že 17 let Slovensko karitativno društvo (Slokač) lično opremljeni stavbi letne otroške kolonije. Zares, pri kupen je ta kotic kraške gmajne s prostanim travnikom, obširnimi dvoriščem, kjer mladino vabijo k igranju razne gugalnice, športne naprave in vrtljak.

V dopoldanskem času je bilo po skupinah tekmovalno s preko sto vprašanji, ki so se nanašala na nauk o maši, o verskem

življenju, sodelovanju pri bogoslužnih opravilih itd. Na prvo mesto so se s svojim znanjem uvrstili strežniki iz Sv. Križa, Doline in Škednja. Drugo nagrado so zaslužili dečki iz Mačkolj, Boršta in od Salezijancev. Na tretje mesto so prišli strežniki iz Bazovice, Kontovela in Proseka.

Priporočljivo bi bilo, da bi vsak deček, ki ga sprejmemo za pomočnika v bogoslužju, napravil izpit tudi iz vseh teh vprašanj, s katerimi so se udeleženci v Drago srečali pri tekmovalju.

Zelo okusno kosilo nam je pripravil z dvema pomočnikoma župnik iz Doline g. Germek. Po daljšem premoru ob igrah se je družina ministrantov zbrala v prostorni dvorani, kjer nam je varuh Drage g. Živic v 7 delih prikazal zabaven francoski film »Štirje prismuknjenci v stadionu«. Nastopnik radia Trst A Danilo je posnel nekaj odgovorov glede vtisov o tem srečanju. Ko smo se razhajali, smo drug drugemu voščili, da bi se še v tem letu spet srečali. - *Jože Jamnik*

Sv. Ivan

Za god sv. Janeza Krstnika se vršijo vsako leto kulturne in verske slovesnosti. Tako tudi letos. O italijanskih kulturnih pobudah so že pisali italijanski listi. Kot vsako leto je tudi letos gorelo več kresov.

Toda glavni poudarek je na verskih svečanostih. Sv. Janez Krstnik je namreč predhodnik Kristusov. V naši župniji je posvečena rojstvu Krstnika zelo stara cerkev, ki je še dobro ohranjena. Vsako leto se nekoliko očisti in so ondi tri svete maše za ta dan.

V župnijski cerkvi pa se obhaja obletnica posvetitve, ki je bila na nedeljo v osmini rojstva Janeza Krstnika. Nad glavnim vhomod v cerkev se omenja letnica posvetitve, to je 1858. Zato imamo na to nedeljo slovesno procesijo, ki je bila nekoč samo v slovensčini. Pod fašizmom je bilo seveda prepovedano slovensko petje. Med tem se je v začetku tega stoletja v čisto slovensko župnijo priselilo veliko italijanskih vernikov, tako da smo danes Slovenci v manjšini. Zato nastopita pri tej

Tržaško romanje na Ptujsko goro

Zadnjič smo obljubili, da bomo povedali, katere znamenitosti Maribora si bomo ogledali 28. avgusta.

Maribor, ki se prvič omenja v 13. stol., je gospodarsko in kulturno središče severovzhodne Slovenije, leži ob Dravi in je križišče mednarodnih cestnih zvez. Steje približno 130.000 prebivalcev in je, čeprav pomembno industrijsko središče, mesto z izrazitimi turističnimi privlačnostmi. Ima zdravo in blago podnebje; gozdnoto Pohorje, prav tako tudi Kozjak in vinorodne Slovenske gorice vabijo k številnim izletom.

V Mariboru so predvsem naslednji zgodovinski spomeniki: stolnica sv. Janeza Krstnika iz 12. stol., mestni grad iz 15. stoletja, obzidni stolpi iz 15. in 16. stoletja, magistrat iz 16. stol., kužno znamenje iz 18. stol., žički dvor, rotovž, bazilika Matere milosti itd.

Skupno si bomo ogledali stolnico sv. Janeza Krstnika in baziliko Matere milosti ali frančiškansko baziliko, ki je bila zidana v letih 1892 do 1900. Ta cerkev je ena največjih cerkev v mariborski škofiji. Nad veličino zunanosti te cerkve

človek kar ostrmi. Splošni pogled na pročelje in v notranjost cerkve je naravnost očarljiv. Na glavnem oltarju je 17 vrst kamenja. Kamnite stopnice pred oltarjem so iz marmorja iz Nabrežine. Kip Matere božje je izrezljal neznan umetnik iz lipo-vega lesa. Podoba je reliefna in je v naravni človeški velikosti. Marija je oblečena po načinu in modi 18. stol.

V stolnici bo somaševanje, ki ga bo vodil mariborski škof. Cerkev ima tri ladje. Prezbitelj je iz konca 14. stol., zvonik iz leta 1623, obe baročni kapeli pa iz 1715. Leta 1850 je postala katedrala lavantinske škofije. Pod svojo streho hrani mnogo nagrobnikov in nekaj baročne opreme. Sedaj počivajo v njej telesni ostanke božjega služabnika A. M. Slomška.

Vse druge znamenitosti si bomo ogledali posamezno, saj bo čas za to do kosila. Po kosilu se bomo peljali po dolini Drave proti Petrovcem, ki so nedaleč od Celja. O romarski Marijini cerkvi v Petrovcih pa vas bomo seznanili prihodnjič. Vse te kraje in znamenitosti bomo obiskali in si jih ogledali med našim romanjem 27. in 28. avgusta letos.

procesiji dva zbora, slovenski in od letos dalje tudi italijanski. Pred procesijo je italijanska slovesna maša, po procesiji ob 10. uri pa slovenska.

Slovenci imamo med tednom sv. mašo zjutraj ob 7. uri, nedeljska služba božja pa je ob sobotah zvečer ob 20. uri (v zimskem času ob 18. uri), ob nedeljah pa ob 7. in 10. uri. Imamo tudi skoraj redno popoldansko službo božjo ob nedeljah ob 16. uri, vsakoletne šmarnice ob 20. uri in v oktobru rožnovensko pobožnost ob 18. uri. Sploh so vsa bogoslužna opravila tudi v slovensčini. Tako tudi priprava na prvo sv. obhajilo in birmo. V bližini cerkve je tudi petrazredna osnovna šola, srednja šola, nedaleč proč višje srednje šole ter v letu 1968 zgrajeni Marijin dom. - *P. S.*

■ Tržaški občinski svet je na seji 1. julija zavrnil z 29 proti 22 glasovom in tremi vzdržanimi proračun občinskega odbora Liste za Trst. Za proračun so se izrekli Lista za Trst (17 glasov), MSI (4) in svetovalec Marchesich (Lista za tržaško samostojno ozemlje), proti pa DC (13), PCI (10), PSI (2) ter po eden od SSk, PSDI, PRI in radikalcev. Kljub zavrnitvi proračuna je nameraval manjšinski odbor Liste za Trst občino še naprej upravljati in predložiti nov popravljeni proračun v septembru. Toda pokrajinski nadzorni odbor mu je postavil zahtevo, da mora drugi proračun predložiti pred 13. julijem. Če se to ne bo zgodilo, bo predsednik nadzornega odbora prisiljen imenovati komisarja občinski upravi.

Z rožnim vencem na Vejno

Zopet je pred nami Ciril-Metodova nedelja in zopet gremo prostovoljci peš z rožnim vencem na Vejno. Vsako leto nas je več, čeprav se sicer število počasi dviga. Letos vzamemo s seboj naš romarski križ, ki smo ga prvič nesli na skupno božjo pot pred 30 leti (1951 na Barbano).

»Ne poznam človeških problemov, ki bi jih ne mogli rešiti z vztrajno in ponižno molitvijo.« Tudi to misel je izrazila s. Lucija iz Fatime, ki ima sedaj že blizu 80 let. Najvažnejši skupni problem je danes naša Cerkev, vedno delo božje, toda v ubogih človeških rokah. Pred našimi očmi se izvršuje Lucijina napoved iz leta 1917: »Sveti oče bo veliko trpel.« Zato darujemo vsi letošnji romarji na Vejno naš spokorni rožni venec po Materi in Kraljici za našega bolnega sv. očeta.

Takoj po atentatu in sedaj na praznik sv. Petra in Pavla so imeli Tržanani v mestu dva molitvena večera z izredno veliko udeležbo za papeža. Mi hočemo to napraviti to nedeljo 12. julija. Ob 16.15 se zberemo na začetku gozdne poti pri gasilskem domu na Opčinah; točno ob 16.30 se začne molitvena procesija, ki jo skušamo vsako leto bolj smiselno pripraviti. Še vedno je držalo, da je skupni rožni venec najlepša duhovna priprava na romarsko ali navadno nedeljsko sv. mašo. Zato pridimo v tem težkem času pred oltar naše Matere in Kraljice, ko je vsa naša Cerkev zaradi atentata na Janeza Pavla II. globoko prizadeta, z rožnim vencem v roki in z molitvijo v srcu in na ustnicah. In to vsi, tudi tisti mnogi, ki ne bodo šli peš na Vejno.

Ko bomo po rožnem vencu molili ali prepevali Marijine litanije in se bo že blizu Vejne po navadi pridružilo še več rojakov, takrat ob vstopu v veliko Marijino svetišče v našem tržaškem škofu hvala ležno pozdravimo našega sv. očeta, bolnika, ki prav sedaj potrebuje zvesto duhovno pomoč vse Cerkve.

Prošnja: klopi na Vejni pred oltarjem Najsvetejšega naj bi ostale rezervirane za naše starejše romarje, ki pridejo peš na Vejno. To lepo prosimo in hvala za razumevanje. - *F. S.*

Francè Dolinar, Rim

Cirilmetodijska okrožnica
Leona XIII. (1880)

Zahvalno romanje katoliških
Slovencev leta 1881 v Rim

VZHODNO VPRAŠANJE

Pontifikat Leona XIII. se je začel, ko je še trajala vnovična vzhodna kriza turško-ruske vojne 1877-78. Z orientalsko krizo je sočasni evropski tisk poimenoval krimsko vojno od 1853 do 1856; izraz je v tem pomenu prešel v zgodovinsko jezik, je pa danes po pravici opuščen. Za prestolnice zahodnih velesil se je orient začel na turški meji v Evropi in segal v Perzijo in Egipt, obsegal je ozemlje otomanskega imperija, ki se je od konca 18. stoletja nahajal v nezadržnem razpadanju.

Ker je bil obid Turčije postavljen pod vprašaj, so ves negotovi položaj v deželah pod turško oblastjo imenovali vzhodno

dežele z neslovanskimi vezal skupni bizantinski obred, in ker je Rusija od miru v Kučuk Kajnardžiju (pri Silistriji) leta 1774 bila od Turčije priznani in najmočnejši zaščitnik vzhodnih Cerkva.

V slednji francoske revolucije in nemške romantike so se v deželah pod turškim igom pojavljali glasovi, ki so klicali k nacionalni svobodi. Toda od dunajskega kongresa 1815 je evropsko politiko obvladovala koalicija Rusije, Prusije in Avstrije, ki je v svojem legitimizmu Turčijo čislala za zakonito in nedotakljivo državo, nacionalna gibanja pa za revolucionarne zarote.

Prvo razpoko v zunanji politiki teh velesil je povzročil grški upor 1825, ko je car Nikolaj I. (1825-55) pod pritiskom ljudskega sočustvovanja z vstajniki moral nastopiti v prid pravoslavnim sovernikom. Pomoč pravoslavnim bratom je tudi vnaprej ostala vodilo ruske politike.

Ko je Nikolaj I. 1853 od turške Porte zahteval, da mu prizna varstvo kristjanov

v taki formulaciji, ki bi Rusiji vsekakor omogočala posege v notranje zadeve turške države, je sultan v zavesti, da sta z njim Anglija in Francija, ruske terjatve odbil. Da bi izsilil spremembo zadržanja, je car ukazal zasedbo Vlaške in Moldavije, toda sultan mu je odgovoril z napovedjo vojne, prav tako sta storila marca 1854 Francija in Anglija. Težišče vojskovanja je bilo na Krimu. Kljub zglednemu junaštvu ruskih vojakov je septembra 1855 Sevastopol padel. V pariškem miru 30. marca 1856 je Rusija izgubila svoje prevladno stališče v Turčiji in ugled prve vojaške sile na evropski celini.

Krimska vojna je najbolj širokemu evropskemu javnemu mnenju spravila v zavest vso kritičnost vzhodnega vprašanja.

Ko je enkrat bila odstranjena nevarnost ruske prevlade, je Napoleon III. ponudil Rusiji roko sprave z namenom, da poglobi odtujenost med Rusijo in Avstrijo, ki je v času vojne s svojo »nevtralnostjo« vezala ruske čete daleč proč od odločilne-

ga bojišča, ko je car računal na drugačno hvaležnost cesarja za zator madžarskega upora 1848.

PREBUJENA SLOVANSKA ZAVEST

Krimska kriza, ko sta se dve evropski sili bili na turški strani, dve pa svojo »zaveznico« pustili na cedilu, je dala novega in perečega netiva ruski diskusiji o odnosu do Evrope med slavjanofil in zapadniki. Nasledek je bil, da se je Rusija osredila na svojo narodno slovansko bitnost. Slavjanofilski časopis Russkaja beseda (razgovor), ki je bil dovoljen 1886, je terjgal odpravo nejevoljnosti (kmečkega podložništva) kot pogoj za prenovo ruske družbe in za vzdig iz ponižanja v krimski vojni. Kolikor bolj se je izoblikovalo zavestištvo med Avstrijo in Nemčijo, toliko bolj je v ruski inteligenci, tudi liberalni in socialistični rastlo nasprotovanje do nemštva nasploh.

(Se nadaljuje)

Množična udeležba na festivalu domače glasbe v Števerjanu

Kakor že običajno za te vrste prireditev, so od 26 prijavljenih štirje ansambli odmanjkali na XI. festivalu zabavne glasbe, ki je v soboto 4. in v nedeljo 5. julija popoldne potekal ob naklonjenem vremenu in izredno velikem številu udeležencev v Formentinijevem parku v Števerjanu.

V uvodnih besedah ob začetku prireditve je predsednik SKPD »F.B. Sedej« Simon Komjanc poudaril, da je ta prireditev ne samo privlačna, ampak tudi potrebna, Slovencem v zamejstvu še posebno, da utrdimo in ohranimo na tej naši zemlji svojo besedo in pesem.

V nedeljski finale se je uvrstilo 11 ansamblov. Skladbe je ocenila sedemčlanska komisija, besedila pa štirčlanska. Povezoval je spored stari znanec iz Ptuja Marjan Šneberger, celotno prireditev pa je neposredno prenašal radio Trst A. Snela ga je tudi ljubljanska TV in krajevna radijska postaja. Pokroviteljstvo nad festivalom sta letos prevzeli števerjanska občina ter goriška pokrajinska uprava.

Nagrado za najboljšo vokalno izvedbo je prejel ansambel »Fantje iz vseh vetrov« iz Novega mesta za skladbo »Nocoj ga pijemo«, za najboljšo melodijo pa ansambel Iga Radoviča iz Nabrežine za pesem »Kaj šumite bori«. Isti ansambel je prejel tudi nagrado kot najboljši zamejski ansambel ter trofejo ansambla »L. Hlede«. Nagrado in pokal za najboljšo izvedbo je dobil ansambel Vita Muženica iz Ljubljane. Nagrada za najboljšo besedilo je pripadla Ivanu Malavašiču z Vrhnike »Pod tujo streho«. Izvedli so jo »Saleški fantje« iz Velenja.

Občinstvo pa je svojo naklonjenost s podelitvijo denarne nagrade izkazalo ansamblu Francija Zemetu iz Vojnike pri Celju. V tem ansamblu igrajo in pojejo poleg očeta še njegovi otroci: dovolj razloga, da jih je publika navdušeno sprejela in tudi nagradila.

Diploma

Te dni je na konservatoriju »B. Marcello« v Benetkah z uspehom opravila diplomski izpit iz solopetja gđ. Franca Zgavca iz Gorice. Študirala je na goriškem Istituto di musica najprej pri prof. Tremonti, nato pa pri prof. E. de Martin Zanettovich. Ob tem lepem uspehu ji čestitajo pevci zbor »Ljube Bratuž«, kjer Franca že veliko let poje in vrši funkcijo predsednika ter člani društva »M. Fileja«, v katerem aktivno deluje kot odbornica. Zeli jo še nadaljnjih uspehov na glasbenem polju in da bi še naprej rada posredovala svoje znanje in možnosti naši skupnosti, iz katere je izšla.

Umrl je Oskar Franzot

V goriški bolnišnici je 19. junija umrl Oskar Franzot, velik prijatelj Slovencev. Rodil se je v Gorici leta 1903 in tu dokončal študije. Po povratku iz begunstva v prvi svetovni vojni se je zaposlil kot občinski tajnik. Služboval je po slovenskih krajih, tako v Soči in Črnem vrhu, kjer je našel dobro ženo Viko Vidmarjevo, s katero je imel sina. Po drugi svetovni vojni je služboval na prefekturi v Gorici in na občini v Doberdolu ter opravljal tajniške posle tudi v Nabrežini. Zadnje njegovo mesto pred upokojitvijo je bil Krmin.

Povsod, kjer je pokojni Franzot služboval, je zapustil najlepše spomine. Rad je

vsem pomagal, a se z dobrimi deli ni hvalil. Ljubil je gore, navduševal se je za slovensko pesem in besedo in bil vedno zgleden katoličan. Hudo ga je prizadela nesreča sina, ranjenega v cestni nesreči. Tudi sam je tri leta bolehal. Zadnji teden se je zatekel v bolnišnico v upanju, da mu bodo pomagali. A vsa zdravniška veda je bila zaman.

Pogrebne maše v cerkvi sv. Ignacija se je udeležilo lepo število prijateljev in znancev. Pokopali so ga na goriškem pokopališču. Ženi in sinu naše iskreno sožalje, njemu pa naj Bog povrne vse dobro, ki ga je naredil med našim ljudstvom.

Števerjanski vestnik št. 4

V tednu pred XI. zamejskim festivalom domače glasbe v Števerjanu je izšla letošnja četrta številka tega vestnika. V njem je pestra kronika o dogajanjih v občini. Tako najdemo poročilo o seji občinskega sveta 27. maja, o »Dnevu staršev« 24. maja, o praznovanju sv. Rešnjega Telesa, o nastopu Komornega zbora iz Nove Gorice, o šolskih uspehih števerjanske mladine in o šolskih prireditvah. Poučen je članek o pasji steklini. Naravno je, da so tudi naštet vsi ansambli, ki so se prijavili za festival. In še nekaj zvezo iz Vestnika: kar dve gostilni iz števerjanskega področja sta se udeležili pobude Slovenskega gospodarskega združenja, ki je pretekli mesec priredilo »Goriške gostinske večere«. Bili sta to gostilna Silvane Mrak z Jazbin in gostilna »Pri Mirotu« v Grojni.

Seja šolske komisije SSK

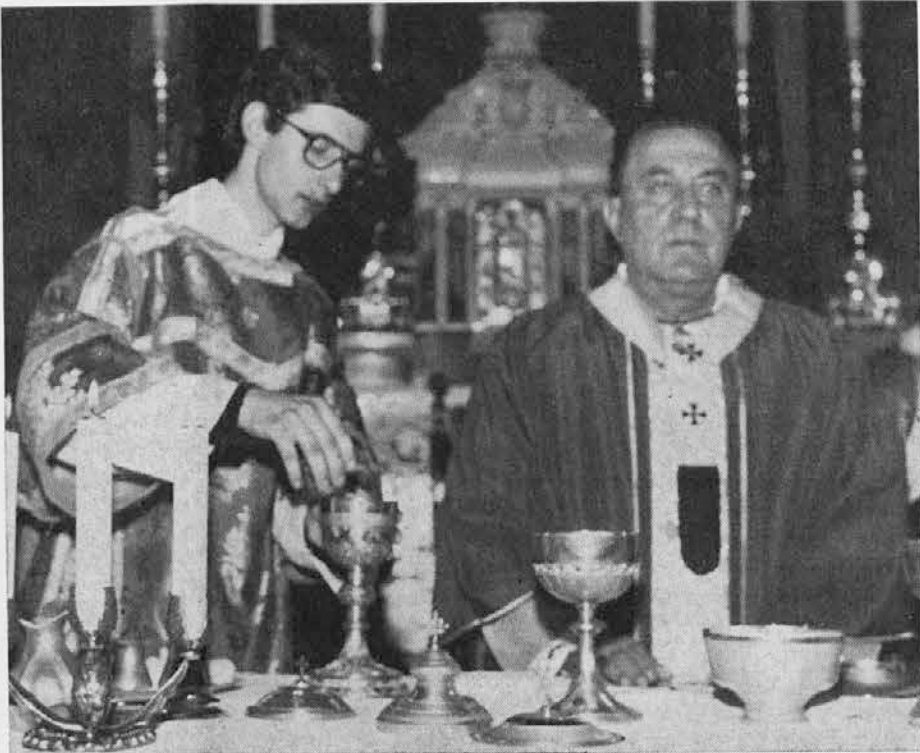
V preteklih dneh se je sestala šolska komisija Slovenske skupnosti in obravnavala aktualna vprašanja v zvezi s šolstvom, kot so šolski okraj, obstoj nekaterih osnovnih šol in njihovo številčno stanje na osnovi zadnjih statističnih podatkov.

Komisija je zlasti poglobila razpravo v zvezi s pristojnostmi šolskih okrajev in s tem povezanim vprašanjem ustanovitve takšnih organov za obstoječe slovenske šole na Tržaškem in Goriškem. S tem v zvezi je preučila najprimernejše načine in postopke za čimprejšnjo rešitev tega problema.

Komisija se je nadalje seznanila z najnovejšimi statističnimi podatki o vpisu v slovenske osnovne šole za prihodnje šolsko leto. Iz omenjenih podatkov namreč izhaja, da število vpisov pada in da so izgledi za prihodnja leta zelo zaskrbljujoči. Potrebno bo zato ugotoviti vzroke za takšno stanje, od padanja rojstev pa do asimilacijskih vplivov. Zaradi izredne resnosti pojava je komisija sklenila, da se bo k problemu povrnila, ga poglobila z vseh vidikov in z njim seznanila zainteresirane manjšinske politične in druge dejavnike, ki jim je pri srcu skrb za obstoj in rast slovenske šole v zamejstvu.

Škofje o sodelovanju laikov v Cerkvi

Papeški svet za laike je organiziral srečanje škofov iz evropskih držav na Dunaju. Razpravljali so o vlogi laikov v življenju Cerkve v zadnjih 15 letih po koncilu. Razprave so bile zelo obširne. Škofje posameznih držav so posredovali svoje izkušnje. Zbranim škofom je govoril znani teolog Ives Congar in sicer o odgovornosti škofov o sodelovanju laikov v življenju Cerkve.

Novomašnik Maurizio Qualizza na dan svojega posvečenja za diakona v trenutku darovanja z nadškofom Petrom Cocolinom, ki mu je 11. aprila letos v župnijski cerkvi v Moši podelil diakonat

Nova maša v Moši

V farni cerkvi v Moši bo v nedeljo 12. julija ob 11. uri imel slovesno novo mašo domačin Maurizio Qualizza. Novi maši bodo prisostvovali mnogi duhovniki, krajevne oblasti kakor tudi dva afriška diakona, posvečena preteklo nedeljo skupaj z novomašnikom v cerkvi Srca Jezusovega, Nkoa Emile in Mukanyem Enrico. Zadnja nova maša je bila v Moši pred 39 leti, ko je svojo prvo daritev Bogu opravil don Mario Medeot.

Maurizio Qualizza se je rodil v Moši, doštudiral za učitelja, a potem nadaljeval teološke študije v Gorici in v Vidmu. V domači farni skupnosti se je odlikoval kot požrtvovalen član župnije. Z mašniškim posvečenjem je postal vsem vse, da bi našli odrešenje v Kristusu.

DAROVI

Za Katoliški glas: Antonija in Josip Kogoj, Pariz 55.000; Irena Metlikovec in ostali ob drugi obletnici smrti mame Leopolda Lupinc por. Kralj 50.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: družine Bizjak iz Trsta ob smrti Angeline Zalatel vd. Simčič 10.000 lir.

Julka in Franca Zgavca - Gorica za cerkev sv. Ivana in za kočjo sv. Jožefa po 100.000 lir.

Marija ob smrti nepozabnega moža Franca Pahor iz Sovodenj za Zavod sv. Družine 25.000, za misijone in za Katoliški glas po 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: družina Zvonko Vidau 30.000; N. N. po openski hranilnici 15.000; družina Gvido Sosič v spomin na brata in sorodnika Radka 15.000; družina Berto Sosič v isti namen 15.000; Marija Sosič 10.000; Alberta Rebec 5.000; Julija Guštin 4.000; družina Gatto ob krstu male Klare 50.000; razni 18.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor na Opčinah: v spomin na Andreja Lenassi in Zorana Sosič 10.000 lir.

Štefanija Sola, Trst: za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu, za Marijanišče na Opčinah in za lačne po svetu po 10.000, za katoliški tisk pa 15.000 lir.

Ob poroki hčerke Mare: Aleksander Žerjal za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu 50.000 lir.

Anica Čok, Trst: za lačne po svetu in za misijone po 10.000, za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu pa 15.000 lir.

O prvem sv. obhajilu Mitja Kokorovec: Justina Watta za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu in za katoliški tisk po 5.000, za prizadete in lačne po svetu pa po 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Danimir Mikolj daruje ob krstu (ne ob smrti, kot smo zadnjič napačno zapisali, za kar se opravičujemo) sinčka Marka 50.000 lir.

Za Baragov dom v Ricmanjih: Ivanka Knez, Barkovlje 20.000 lir.

Za dom p. Leopolda pri Domju: N. N., Trst 10.000; Antonija Sinigoj, Trst 5.000; N. N., Trst 50.000; N. N., Dolina 20.000; Bongardi, Trst 1.000; zdravnik Lodovico Fogolari, Videm 50.000; N. N., Domjo 5.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Izidor Berdon, Ricmanje ob prvi obletnici smrti žene Marije 10.000; Ivanka Knez, Barkovlje 30.000; Mariza in Peter Terčon, Ricmanje ob krstu male Ivane 50.000 lir.

Za novo cerkev: Karmela Wallner, Rojan 100.000; Amelija in Leopold Pangos, Trst ob 10. obletnici smrti očeta Franca Muzlevič 10.000 lir.

Za uboge in spreobrnjenje grešnikov: N. N., Opčine 20.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 12. do 18. julija 1981

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Poslušali boste. 11.00 Mladinski oder: »Poslednji Mohikanec«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Glasba in prenosi s kulturnih prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Poldnevniški razgledi. 13.20 Primorska poje. 14.30 Otroški kotichek. 14.50 Danes smo izbrali. 15.30 Le Fanu: »Stric Silas«. 16.00 Z besedo in glasbo po Tunisu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Operna glasba. 18.00 Odnos današnjega sveta do naravnega okolja.

Torek: 8.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Kulturne aktualnosti; reportaže iz naših krajev. 14.30 Otroški kotichek. 14.50 Danes smo izbrali. 15.30 Portreti. 16.00 Glasbeni avtomat. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Solist z orkestrom. 17.45 »Klavrne ljubezni«. Igra.

Sreda: 8.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Poldnevniški razgledi. 13.20 Zbozovska glasba. 14.30 Otroški kotichek. 14.50 Danes smo izbrali. 15.30 Križanovska »Nemeza«. 16.00 Orkester RTV Ljubljana. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klavirski album; Primorska poje; Roža mogota.

Četrtek: 8.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Kulturne aktualnosti; reportaže iz naših krajev. 14.10 Skladatelj-dirigent. 14.30 Otroški kotichek. 14.50 Danes smo izbrali. 15.30 Portreti. 16.00 Glasba v razvedrilo. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Skladbe za zbor in orkester; četrtkova srečanja.

Petek: 8.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Poldnevniški razgledi. 13.20 Primorska poje. 14.10 Folklorni odmevi. 14.30 Otroški kotichek. 14.50 Danes smo izbrali. 15.30 Križanovska: »Nemeza«. 16.00 Zvočna kulisa. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Umetna glasba; sodobne slovenske novele.

Sobota: 8.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Poldnevniški razgledi. 14.10 Sobotno srečanje. 14.30 Otroški kotichek. 16.00 Portreti. 16.15 Zimzelene melodije. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Poslušali boste. 18.00 »Turizem posebne vrste«. Enojedanka. 18.25 Vera in naš čas.

Poletna gorska kolonija v Comegliansu

8. julija so odpotovali v gorsko kolonijo v Comegliansu otroci prve izmene. Zaradi velikega povpraševanja bomo imeli letos še drugo izmeno, ki se bo začela 1. avgusta. Nekaj mest je še prostih. Gotovo so še kje na Tržaškem in Goriškem otroci, ki bi radi šli na gorski zrak in v prijetno družbo sovrstnikov. Javijo naj se do 20. julija za vpis in informacije: na Tržaškem vsak dan razen sobote na sedežu v ulici S. Nicolò 31 (tel. 68762) od 17.30 do 19. ure; na Goriškem na upravi Katoliškega glasa, Riva Piazzutta 18 (tel. 83177). Za ostale občine goriške pokrajine naj se zgledajo na občinskih uradih.

Znana trgovina išče fanta od 15 do 19 let, ki ima veselje do dela. Telefonirati na upravo Katoliškega glasa št. 83177.

Iščem večšo kuharico za dve uri dnevno. Klicati okrog 19. ure na tel. 83019.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Z zaključnega nastopa glasbenih šol v Katoliškem domu v Gorici 18. junija letos: gojenci iz Doberdoba, ki so zaigrali nekaj skladb na Orfov instrumentarij

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA
Korzo Verdi, 51

Telefon: 84206 - 84207 - 85383
Telefon menjalnice: 83909
Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI